

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1071/08
25.03.2009. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником Весном Даниловић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "АА", кога заступа пуномоћник АВ, адвокат, против туженог Дирекције за реституцију Републике Србије, ради поништаја решења туженог број: 146-03-46-00-227/2007-3 од 09.01.2008. године, уз учешће заинтересованог лица "ББ", кога заступа пуномоћник АВ, адвокат, у правној ствари враћање имовине, у нејавној седници већа одржаној дана 25.03.2009. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем, донетим по захтеву за враћање имовине, поднетим од стране "ББ" из __, одлучено је да се захтев усваја, враћа имовина и утврђује право својине "ББ", Епархије ВВ Српске православне цркве на непокретностима одузетим од "ББ" на основу Одлуке месног Народног одбора ВВ бр. 8 до 24.01.1946. године и Одлуке Среског Народног одбора - Извршног одбора Жабаљ бр. 440/48 од 29.06.1948. године, земљиште укупне површине од 40.95,66 ха уписано у листовима непокретности бр. аа и бб КО ГГ и то: кат. парц. бр. вв, кат. парц. бр. гг, кат. парц. бр. дд, кат. парц. бр. љљ, кат. парц. бр. ее, које се по листу непокретности бр. аа КО ГГ воде на име друштвена својина - "АА" и кат. парц. бр. жж, кат. парц. бр. зз, кат. парц. бр. ии, кат. парц. бр. јј, кат. парц. бр. кк, кат. парц. бр. лл, кат. парц. бр. љљ, кат. парц. бр. мм, кат. парц. бр. нн, кат. парц. бр. њњ, кат. парц. бр. оо и кат. парц. бр. пп, које се по листу непокретности бр. бб КО ГГ воде на име Република Србија - "АА", чије површине парцела су ближе наведене у ставу 1. диспозитива оспореног решења. Ставом 2. диспозитива обавезана је "АА" да "ББ", као ранијем сопственику, преда у својину и државину непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења, у року од 30 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења, а у ставу 3, 4. и 5. диспозитива налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима да, по правноснажности овог решења, а на непокретностима из тачке 1. диспозитива овог решења, изврши упис права својине "ББ" у јавне књиге у којима се врши упис права на непокретностима, при чему ће на основу овог решења надлежни орган за упис права на непокретностима извршити брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима наведеним у тачки 1. диспозитива овог решења. Свака странка сноси своје трошкове.

Тужилац тужбом, оспорава законитост решења туженог органа и предлаже да се оно поништи. У тужби се наводи да је оспорено решење донето уз повреду правила поступка, на основу непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања и погрешеном применом материјалног права. Истиче се да тужиоцу ОЗЗ "Ковиљ" из Ковиља, није омогућено учешће у поступку у складу са правилима поступка, те да није прихваћен његов захтев за одлагање расправе који је благовремено достављен туженом органу. Такође се наводи да нису достављени сви потребни докази који су се односили на спорне непокретности, као и да се идентификација катастарских парцела није могла извршити од стране вештака на лицу места у увидом у катастарски операт из 2004. године. У вези са тим указује се да спорне парцеле нису у истом облику и стању у каквом су биле у време одузимања, јер су сада по култури шуме и мали део шумског земљишта планираног за пошумљавање, због чега не могу бити предмет враћања у натуралном облику, а што је требало утврдити вештачењем од стране вештака шумарске струке. Стога тужилац сматра да је поступак доношења решења за враћање спорних непокретности само формално спроведен без утврђивања битних чињеница за враћање имовине и сагледавања последица које би настале због враћања, чиме је поступљено супротно одредбама члана 10. и 11. Закона о враћању имовине црквама и верским заједницама, те супротно чл. 8. и 75. Закона о шумама.

У одговору на тужбу тужени орган остао је при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије.

Заинтересовано лице "ББ" доставио је, преко пуномоћника одговор на тужбу у коме оспорава наводе тужбе и предлаже да се тужба одбије као неоснована.

Након разматрања списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган, поступајући по захтеву "ББ" за враћање непокретности бившег власника и ставу првог диспозитива решења, обавио

захтеву ДБ, за враћање непокретности олиже наведених у ставу првом диспозитива решења, одржао усмену расправу којој су присуствовали заступници и пуномоћници захтева, заменик Републичког јавног правобраниоца као законски заступник Републике Србије, као и у одсуству уредно позваног тужиоца, те утврдила да су спорне парцеле за које је поднет захтев за враћање одлуком Месног Народног одбора __ од 24.01.1946. године и одлуком Среског народног одбора - Извршног одбора __ од 29.06.1948. године одузете у поступку аграрне реформе без накнаде од "ББ". Даље је утврђено да се ове катастарске парцеле, које представљају део земљишта које је одузето, на основу наведених одлука, воде у режиму друштвене својине (државне) са правом коришћења "АА", те да је дошло до пренумерисања и препарцелисања земљишта. На основу налаза вештака из области геодезије и увидом у нови катастарски операт и катастарске планове за КО ГГ, као и идентификацијом парцела на лицу места утврђено је да катастарске парцеле из старог операта одговарају катастарским парцелима из новог операта. Након утврђивања битних чињеница које се односе на идентификацију парцела, оцене примедби тужиоца, изјашњења Републичког јавног правобраниоца који се није противио враћању наведених непокретности, тужени орган је утврдио да у овом случају не постоје сметње за враћање имовине прописане чланом 11. Закона о враћању имовине црквама и верским заједницама ("Службени гласник РС", бр. 46/06), те да су испуњени услови из члана 10. став 1. наведеног закона.

Суд је ценио наводе изнете у тужби којима се указује да тужиоцу није омогућено да учествује у поступку у складу са правилима поступка, па је нашао да ови наводи нису основани. Према доказима у списима предмета тужиоцу је достављен позив за заказану расправу 26.12.2007. године, а захтев за одлагање расправе достављен је туженом 24.12.2007. године, при чему је тужени ценио примедбе изнете у поднеску, и у оспореном решењу у вези ове оцене дао довољне и јасне разлоге.

Такође су неосновани и наводи тужбе да имовина која је враћена није у сличном стању и облику у којем је била пре одузимања, јер је земљиште које је одузето одлуком у поступку аграрне реформе "ББ", било пољопривредно земљиште, шуме и шумско земљиште. Према доказима у списима земљиште које се враћа, такође представља пољопривредно земљиште, шуму и шумско земљиште, а идентификација катастарских парцела извршена је, и по налажењу суда, од стране стручног лица, а на основу ваљаних доказа.

При томе суд указује да се у овом случају не ради о класичном облику отуђења државне имовине, већ се ради о враћању имовине на основу специјалног закона, због чега се не могу прихватити као основани наводи тужиоца да одлуку о враћању имовине треба да донесе искључиво Влада Републике Србије. Поред тога у поступку враћања спорних непокретности и утврђивања права својине на истим учествовао је, Јавни правобранилац Републике Србије, која је као власник уписана у катастарске књиге, а који се изјаснио да је сагласан са враћањем ове имовине.

Са изнетог, Врховни суд Србије је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 25.03.2009. године, У. 1071/08

Записничар, Председник већа-судија,

Весна Даниловић, с.р. Мирјана Ивић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Оливера Стругаревић

СНМ